

ра, тий сж дълбоко признателни. Тѣ почитатъ Царя, като „освободителъ и покровителъ“. Общността на потеклото и религията съставляватъ тука мощна свръзка. При това, русекитѣ войници, като тихи, добри и обходителни направили да ги обичатъ. Най сетнѣ, първия управителъ, князь Дондуковъ, удивително какъ наредилъ страната, като създалъ армията, открилъ училища, подбуждалъ да правятъ пжтища, като внушавалъ на населението, което толкова вѣкове се намирало подъ игото на деспотизма, — уважение къмъ своето достоинство и довѣрие къмъ своята бждащностъ. Но, при всичко това, българитѣ съвсѣмъ не желаятъ ни да станатъ русси, ни да продължаватъ да се управляватъ отъ тѣхъ. Способа, съ който тѣ се освободили отъ тая блажелателна поддржка въ Румелия и неотдавно въ България, указва на това достатчно. Обаче, щомъ тѣ срѣщнатъ въ другитѣ държави едно само безучастие или враждебностъ, то тий ще се обърнатъ къмъ Россия. И кой ще ги обвини за това? Йоще повече, че за да противодѣйствуватъ на Австрия, русекитѣ посланици, особено Ионинъ, всѣкога сж поддржали либералната партия.

Най сетнѣ, искатъ ли съвършенно да устроятъ всѣка опасностъ, за да могатъ българитѣ да станатъ орждие на самолюбиви замисли, които приписватъ на Россия въ тѣзи страни? Нека, въ таквъ случай, дозволятъ да се образува господарство, толкова мощно, щото да се задоволява съ свои сили, и да не се страхува вече отъ нахлуването на турцитѣ. Провъзгласеното съединение на България съ Румелия се желало горѣщо отъ всичкото население. Къмъ това ги подбуждали етническитѣ, географическитѣ и историческитѣ сходства и то можи да бжде така оправдано, както и съединението на Влахия и Молдавия, което било поддржано отъ Франция, и даже отъ лордъ Сесия, сега лордъ Салисбюри, глава на английския кабинетъ. Това съединение, подъ върховната власть на Портата, трѣбва да освѣтятъ, както Европа, тѣй и Турция, тѣй като ще устрани на Балканския полуостровъ причината за смутоветѣ, която за-